

search...

04 | 02 | 2010

Naslovnica

N

HKV

Naslovnica

Dnevne vijesti

Naši komentari

Predavanja sa skupova

Reportaže

Kultura

Vaši prilozii

Damir Tučkar

Damir Borovčak

Zvonimir B. Ranogajec

Mira Ivanišević

Ivo Derado

Mate Kovačević

Mile Prpa

Josip H. Nikšić

Ante Kunek

Zdravko Mršić

Damir Kalafatić

Branimir Molak

Anto Marinčić

Tomislav Nürnberger

Ivan Biondić

Davor Dijanović

Đivo Bašić

Vladimir Biondić

Jerzy Przystawa

Josip Pečarić

Marjan Bošnjak

Christophe Dolbeau

Željko Tomašević

Tomislav Čolak

Pisma iz Njemačke

HSP Ante Starčević

Prilozi članova

ANTE BELJO - POVIJEST BEZ ISTINE NIJE POVIJEST

Četvrtak, 04. veljače 2010.

Ante Beljo - Povijest bez istine nije povijest

Ponedjeljak, 18. siječnja

Sastanak u Zagrebu s predstavnicima udruga Hrvata potjeranih početkom II. svjetskog rata iz Boričevca, Priboja, Udbine, Gvozdanskog, Zrina i Španovice prema kojima se od proglašenja hrvatske samostalnosti pa do danas nije ništa poduzelo u svrhu otklanjanja posljedica tih zločina. Tijekom 45 godina jugokomunističke strahovlade nisu smjeli niti posjetiti mjesta iz kojih su protjerani, niti reći što im je učinjeno, a kad ih se pitalo od kuda su trebalo je to reći u pol glasa. Bilo je to sredinom 1941. kada su četnici pod zajedničkom komandom: oni monarhističkog opredjeljenja i oni jugokomunističkog, zajednički i revno izvršavali planove Draže Mihajlovića i Stevana Moljevića o čistoj velikoj Srbiji koja treba graničiti s Italijom i Slovenijom. Nije u toj pobuni bilo nikakva antifašizma, nego je to bio čisti genocid nad Hrvatima.

Poslije II. svjetakog rata jedna od tih pobuna ona u Srbu od 27. srpnja 1941. proglašena je i službeno kao dan ustanka naroda Hrvatske. Kao prvi čin njihova junaštva bilo je ubojstvo hrvatskih hodočasnika iz Drvara na povratku s hodočašća Sv. Ani na Kosovo kod Knina. Poslije mnogih rasprava još iz 1970. o karakteru „tog ustanka“ konačno je 1990. za dan antifašističke borbe u Hrvatskoj određen 22. lipnja 1941., dan pobune u Brezovici kod Siska. Unatoč tome određene grupe Srba iz Hrvatske predvođena Miloradom Pupovcem, koji bi ukinuo Oluju kao državni blagdan, ali bi ponovno želio uzvisiti 27. srpnja i Srb kao „Dan ustanka naroda Like“. U tome ima svestranu podršku bivših partizanskih boračkih udruga iz Srbije, a svakako i svekolikih tamošnjih četničkih organizacija (četništvo je rehabilitirano u Srbiji i tzv. Republici Srpskoj). Rade oni također užurbano i na obnovi „velikog“ Radaušovog spomenika u Srbu za koji je koncem 2008. god. Sanaderova vlada iz državnih rezervi izdvojila milijun i dvjesto tisuća kuna, a Vlada Srbije je obećala kamen! Ovdje se ne radi o spomeniku nevinih srpskim žrtvama, oni postoje u susjednim selima i nisu porušeni ili oštećeni, nego je riječ o spomeniku simbolu pobune, koja je imala za svrhu totalno istrjebjenje Hrvata s tih područja. Svi bivši spomenici koji

Zaraditi novac online

Novi online metoda
Probajte besplatno.
Do 600 € po naš
www.make-money-method.co

Hotel Villa Magdalena 4*

Krapinske Toplice -
Ekskluzivno! Jacuzzi,
termalna voda - Akcije
www.villa-magdalena.net

Gdje još niste bili?

Egipat, Izrael, Jordan,
Sirija Libija, Tunis,
Gruzija, Kina
www.azurtours.hr

Jesi li već okusio krv?

Vukodlak protiv
vampira-najkrvavija
igra u izborniku svih
vremena!
www.ba.bitfight.org

Pročisti pluća

Primed 2 protiv:
astme, bronhitisa
disajnih infekcija,
pušačkog kašlja
www.primarna-medicina.com

Prilozi građana

Izdvojeno
Priopćenja
Obavijesti
O nama
Upute
Pretraži Portal
Poveznice

Moj HKV

Prijava korisnika
Moje korisničko ime?
Nova registracija

Google Prevoditelj

Odaberite jezik

[Gadgeti](#) podržava Google

veličaju totalitarizme 20-tog stoljeća trebaju završiti u budućem hrvatskom muzeju simbola totalitarizma kao što su to napravile pojedine europske države izišle iz komunizma (npr. Litva i Mađarska). Naš odnos prema tim zbivanjima trebamo uskladiti s Rezolucijom Vijeća Europe od 25. sij. 2006. god. i Rezolucijom Europskog parlamenta od 2. travnja 2009. god. i Deklaracija Hrvatskog Sabora od 30. lipnja 2006.

Žrtve ovih zbivanja i njihovi potomci učinit će sve da se i njihov glas čuje, da se nepravda koja im je nanesena bar donekle ispravi i da se zločin nad njima ne glorificira. To je minimum dostojanstva i zauzetosti na koje ih obvezuju njihove žrtve.

Utorak, 19. siječnja

Sastanak uprave HKV s dnevnim redom odabira tema za tribine HKV-a u prvom polugodištu 2010. Poslije usvojenih 9 tematskih cjelina uslijedila je rasprava o proteklim predsjedničkim izborima te medijima u Hrvatskoj koji su uz mali broj iznimaka, odigrali nepoštenu i nekorektnu ulogu u korist jednog od kandidata, dr. Ive Josipovića. Naguranim anketama kao najjačim argumentom „objektivnog“, ali i besplatnog oglašavanja, i neizravnim pozivima birača na neizlazak učinili su sve kako bi rezultati izbora potvrdili njihova predviđanja. Televizijska i radio sučeljavanja, kao i razgovori u novinama, bavili su se uglavnom nevažnim i nebitnim prizemnim prepucavanjima, tako da teme bitne za hrvatsku državu i narod nisu niti došle na red. Čak ni kod tolikog broja medijskih „ukazivanja“ predsjedničkih kandidata o njima samima i sredinama iz kojih dolaze nismo uspjeli saznati ništa što bi nadilazilo razinu žutula. O izabranom predsjedniku Josipoviću i njegovoj obitelji tek smo nešto više doznali kad je on već bio izabran, iz brošure „Josipović Titov gardist na Pantovčaku“ D. Hudelista.

Srijeda, 20. siječnja

Sastanak sa starim HDZ-ovskim prijateljem iz predsanaderovskog vremena. Ogorčen je Hebrangovim gubitkom i svim onim što mu se smještalo najprije iz matične stranke od Sanadera i nekih drugih koji su trebali spriječiti Hebranga da postane predsjednik RH. Pri tome su mediji odrađivali ovaj drugi dio prljavog posla. Teško je bilo Hebrangu razumjeti da su mu iz vlastite stranke gurnuta dvojica protukandidata, Vidošević (dobio je u prvom krugu 11,3%) i Primorac (5,9%). Hebrang je osvojio 12,1 posto, sva trojica ukupno 29,3% od ukupnog odziva birača (44%) u Hrvatskoj i 16,5% izvan RH. Njihovu kandidaturu odbjegli doživotni predsjednik HDZ-a s pravom glasa Ivo Sanader nije želio zapriječiti. Sanader je do samog kraja Hebrangove kampanje visio kao teški uteg, o kojemu Hebrang zbog „doživotnog predsjedništva“ nije mogao ništa reći, a biračko tijelo je kroz Hebranga u kampanji vidjelo i počasnog doživotnog predsjednika s pravom glasa i na Pantovčaku. Većina HDZ-ovog glasačkog tijela nije željela to prihvatiti pa nije ni izišla na izbore. Kad se obrat dogodio, i kad se ponovno veliki vožd pojavio da spasi naciju 3. siječnja 2010. godine, Hebrangova bitka je već bila izgubljena, ali je i vožd Sanader prekršten i isključen iz članstva HDZ-a, ne samo onog počasnog, nego i svakog drugog, što on nije očekivao. Statut po kome je isključen sam je isforsirao, da bi iz HDZ-a mogao protjerati tisuće ljudi koji mu nisu željeli biti pijunima.

I reče mi prijatelj da je HDZ dotaknuo dno, ali da se i oslobodio teškog balasta iz prošlih 7 godina, i da sada ima dva moguća puta. Jedan vodi u daljnje dezintegracije i silazak s političke pozornice, kao što se to dogodilo s demokršćanskim i pravaškim strankama, i drugi, koji predstavlja povratak izvornom

Tuđmanovu HDZ-u. Mnogo toga se u prošlih 10 godima promijenilo u HDZ-ovu biračkom tijelu, ali i u službenom HDZ-u, kao i u Hrvatskoj. Ispravni put je ući u širinu hrvatskoga naroda, to je jedini put kojim će trebati krenuti ako HDZ na idućim parlamentarnim izborima (najvjerojatnije privremenim) želi polučiti bilo kakav uspjeh.

Četvrtak, 21. siječnja

Večera s prijateljima iz gimnazije. Ima nas u Zagrebu petnaestak iz dva odjeljenja školske godine 1964/65. pa se svake godine 5-6 puta sastanemo na zajedničkoj večeri i druženju. Ovaj put su dominirale postizborne teme, mediji, te posrnuli drugovi iz partijskog ili gospodarskog miljea kojih su pune novinske stranice. Jedan mi reče da je većina tih tiskovina, kao hrvatski mediji, jedino prepoznatljiva po reklamama hrvatskih tvrtki, ili onih koja posluju u Hrvatskoj, po osmrtnicama ili oglasima državnih ustanova od kojih se financiraju. Sadržajno bi im izdavanje u Beogradu daleko bolje odgovaralo. U tim medijima kapetan Dragan – oslobođen u Australiji, Vuk Drašković – autor „Noža“, Savo Štrbac i mnogi drugi prikazani su, unatoč zla koje su nam učinili, kao simpatični likovi. Oni uglavnom uživaju povlasticu da sami sebe predstavljaju, bez kritičkih opaski vezanih uz pripremu, planiranje i izvršenje velikosrpske agresije na Hrvatsku.

Petak, 22. siječnja

Dogovori oko lektoriranja i izdavanja knjige „Koliko je daleko do nikada“ ili Križni put djevojčice Margaret Grahovac iz Sladojevaca (pokraj Slatine) – koja je u prosincu 1944. imala 5 godina, pa do odlaska u New York 1952. Potresna životna priča, jedna od desetaka tisuća sličnih s konca i poslije Drugoga svjetskog rata. Ova potresna knjiga-ispovijest izići će u hrvatskom izdanju u travnju ove godine, a na engleskom jeziku je izašla 2009. u SAD pod nazivom „How far away is never“.

U poslijepodnevnim satima svratio sam u Hrvatski povijesni institut tražeći dokumentaciju o pobijenim Zagrepčanima poslije ulaska partizana 8. svibnja 1945. Naime tamo su se nalazila OZNINA izvješća u više od kilometra dugim arhivskim hodnicima u kojima su bile liste likvidiranih po ulicama i gradskim četvrtima. Saznao sam posredno da je još 1988. centrala KOS-a iz Beograda te materijale izuzela i odvezla u Beograd.

Subota, 23. siječnja

Čitanje izuzetno zanimljive knjige koja iz prve ruke opisuje funkcioniranje globalno razgranate svjetske gospodarske mafije kojoj su privrede malih zemalja i njihovih „velikih menadžera“ kao i njihove „političke elite“ samo usputni sitni zalogaji. Knjiga se zove „Ispovijest gospodarskog ubojice“ (Confession of an Economic Hit Man, San Francisco, Berrett – Kochler Publish, inc. 2004., 250 stranica). Autor u Predgovoru piše: „Gospodarske ubojice su profesionalci s visokim plaćama, koji varaju zemlje širom kugle zemaljske za trilijune dolara. Oni prelijevaju novac iz Svjetske banke, Američke agencije za međunarodni razvoj (USAID) i drugih organizacija za stranu „pomoć“ u džepove nekoliko bogatih obitelji, koje kontroliraju prirodna bogatstva ovog planeta. Njihovi se postupci sastoje od prevarantskih financijskih izvještaja, namještenih nepoštenih izbora, potkupljivanja, iznuda, seksualnih usluga i ubojstava. Igra koju igraju stara je koliko i imperij, ali ona je dobila nove i zastrašujuće dimenzije u vrijeme globalizacije. Ja bih to trebao znati; ja sam bio gospodarski ubojica.“ Takve prijava igre u zemljama iz kojih dolaze kažnjive su samo ako ih netko pokuša provoditi u njihovoj državi, za ostatak svijeta su „nepovratne

pomoći" ili "ulaganja u gospodarstvo".

Nedjelja, 24. siječnja

Poslije podne pogledao sam snimak izvrsnog BBC-ovog dokumentarca prikazanog na HTV-u u emisiji Reporteri o knjizi „Pozitivna povijest Rusije“. U toj knjizi želi se Staljina prikazati kao pozitivnu povijesnu osobu. Potpuna je to preslika onoga što se pokušava s raznih strana u Hrvatskoj učiniti s Titom i propalom Jugoslavijom. Doduše, nije bilo velikih razlika između Staljinovih i Titovih zločina, ali je bila izuzetno velika razlika između položaja Rusije u imperiju SSSR-a i položaja Hrvatske u Jugoslaviji. Sve je moguće ako se uguši istina. Povijest bez istine nije povijest.

Ante Beljo
Hrvatsko slovo

Komentari

#1 **HDZ, krivo ime — Cetina** 03-02-2010 19:21 **+8**

A tko više vjeruje HDZ-u ili bilo kojoj drugoj orjunaškoj partiji?

Citiraj

#2 **Nevine žrtve? — Jusuf** 03-02-2010 21:22 **+7**

Izbrisano.

Citiraj

#3 **ODG: Ante Beljo - Povijest bez istine nije povijest — tugomir** 03-02-2010 23:47 **+5**

Povijest je, vrlo moj Ante, UVIJEK tek pri-povijest. nekoć nam našu pripovijest nisu dali pripovijedati, danas to, izgleda, ne znamo.

Citiraj

#4 **HRVATSKA VLAST NE STITI SVOJE HEROJE — preporod** 04-02-2010 06:19 **+2**

Problem je sto pobjednik uvijek pise "SVOJU POVJEST" Pobjedjeni je uvijek u krivu.Kao ona Engleska poslovica:" My might,makes my right"- tj:Moja sila pravi moje pravo(pravdu). Hrvatska mora da je jedina zemlja u povjesti nazalost da dozvoljava svojim vodecim politicarima da izdaju i ruse i u lancima odvođe svoje Heroje koji su oslobodili Domovinu ,izrucuje ih stranim sudovima i konstantno se izvinjava za oslobadjanje svoga okupiranog drzavnog podrucja .Zaista svojevrnsni fenomen!

Citiraj

Osvježi listu komentara
RSS za odgovore na ovaj komentar.

Dodaj komentar

Sadržaji koji nisu u skladu s običajima javnog komuniciranja biti će izbrisani.

Anonimno iznošenje optužbi na račun osoba iz javnog života, čime se odgovornost za tvrdnje prebacuje na Portal, nije dozvoljeno.

Čitatelji koji se nisu prijavili na Portal prije slanja komentara moraju radi zaštite od spama **unijeti sigurnosni kod** koji se nalazi iznad dugmeta "Pošalji".

Ime ili nadimak (obavezno)

E-pošta (obavezno, ali se ne objavljuje s komentarom)

Naslov

20000 znakova ostalo

Obavijesti me o komentarima koji će uslijediti

Osvježi

Pošalji

JComments

Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća © 2010. Uz navođenje izvora, odnosno autora, sadržaji objavljeni na ovom portalu mogu se slobodno preuzeti.

Softverski sustav **Joomla** objavljen je pod **GNU/GPL Licencom**.